

Sekretariatet har forstået spørgsmålet som vedrørende den materielle lovgivning, som er indeholdt i tekstanmærkninger til finansloven, og de administrative forskrifter, der udstedes med hjemmel i sådanne lovbestemmelser. Det er i teorien ofte diskuteret, hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at finansloven indeholder lovgivning af materiel karakter, men der er næppe holdepunkt for at antage, at den samlede kundgørelse af finansloven i Lovtidende B har betydning i den forbindelse.

Det er muligt at finde de administrative forskrifter, der udtrykkeligt påberåber sig hjemmel i tekstanmærkninger, ved søgning i Retsinformation. Der er tale om fritekstsøgning på ordet tekstanmærkning, således at også forskrifter, der i teksten i øvrigt indeholder dette ord, kommer med i søgeresultatet. Opslag på forskrifterne viser imidlertid, at de allerfleste bekendtgørelser m.v., som indgår i søgeresultatet, påberåber sig hjemmel i tekstanmærkninger.

Der vedlægges resultat af en søgning på »tekstanmærkning« i gældende administrative forskrifter. Søgningen er afgrænset til forskrifter med rank b, hvilket svarer til afgrænsningen i Lovtidendelovens § 2, stk. 2, ministerielle bekendtgørelser m.v. Søgeresultatet indeholder 69 forskrifter, som alle er offentliggjort i Lovtidende A.

Der vedlægges endvidere resultat af samme søgning i forskrifter, som ikke længere er gældende. Søgeresultatet indeholder 102 forskrifter, som alle er offentliggjort i Lovtidende A.

De nævnte søgeresultater vedlægges. (Ikke optrykt her).

Spørgsmålet om optagelse af materielle lovbestemmelser, herunder hjemmelsbestemmelser, i finansloven er i øvrigt bl.a. reguleret i Finansministeriets Budgetvejledning (1996), pkt. 14.1. Her anføres bl.a. følgende:

»Der kan ved tekstanmærkning gives supplerende konkrete bestemmelser til gældende love. Ændring af eksisterende lovgivning ved tekstanmærkning - lovgivning på finansloven - bør kun finde sted, såfremt ændringen er tidsbegrænset, eller ændring af lovgivningen ikke kan afventes. Varige eller generelle lovændringer bør ikke søges gennemført ved lovgivning på finansloven.

Anvendelse af tekstanmærkninger til regulering af bevillingsfremmede forhold må ikke finde sted.«

Det tilføjes, at der ikke i dag ses at blive kundgjort love i Lovtidende B udover, hvad der er anført i udtalelsen fra Sekretariatet for Retsinformation.

Efter det oplyste skulle det således ikke forekomme, at også »regulære love« - som anført i begrundelsen for spørgsmålet - kundgøres i Lovtidende B.«

9. (Mis)Brug af Grundlovens § 25.

Grundlovens § 25 siger: »Kongen meddeler dels umiddelbart, dels gennem vedkommende regeringsmyndigheder sådanne bevillinger og undtagelser fra lovene, som enten ifølge de før 5. juni 1849 gældende regler er i brug, eller hvortil hjemmel indeholdes i en siden den tid udgiven lov.«

Altså en klar overgangsbestemmelse til at »fejfe op« på regler og bestemmelser, der gjorde sig gældende før grundlovens tid, og som der er ønske om at bibeholde. Det er dog forslagsstillernes opfattelse, at bestemmelsen næppe var tænkt som en generel hjemmel for at undgå anden lovgivning.

Imidlertid bruges grundlovens § 25 i mange forskellige situationer. Herunder er et par eksempler:

Eksempel 1:

Kim Behnke stiller spørgsmål S 2394 af 15. juni 1999 (folketingsåret 1998-99, Folketingets forhandlinger side 7690) til kulturministeren:

»Vil ministeren oplyse, hvilken lovhjemmel, der ligger bag udstedelsen af bekendtgørelse om Det Kongelige Akademi for de Skønne Kunster af 18. maj 1999?

Begrundelse

Udstedelse af bekendtgørelser finder normalt sted med hjemmel i en konkret lovgivning. Men i bekendtgørelse nr. 306 af 18. maj 1999 om Det Kongelige Akademi for de Skønne Kunster er der ikke angivet nogen lovhjemmel.

Når ministeren udsteder bekendtgørelser, sker det vel ikke blot ud i den blå luft, men fordi der er en hjemmel til at udstede bekendtgørelse.«

Svar (22/6 99)

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

»Siden Det Kongelige Akademi for de Skønne Kunsters stiftelse i 1754 har akademiets forhold været reguleret ved en kongelig anordning, det vil sige et administrativt udstedt retsgrundlag. Ved revisionen af akademiets retlige grundlag i 1986 blev det besluttet at bruge bekendtgørelsesformen som en administrativ forenkling, hvorved den kgl. anordning om Akademiet for de Skønne Kunster af 10. august 1979 blev ophævet. Der henvises til Grundlovens § 25 om udstedelse af førkonstitutionelle administrative retsfor skrifter.«